

3 אחים שמצאו זהב

מאת פרם ראואט

היה היו שלושה אחים. הם גדלו לחיים נוחים, אך משבגרו והוריהם נפטרו, נותרו ללא כסף והידרדרו לעוני. במר גורלם פנו האחים לקבץ נדבות. כעבור זמן הם החליטו ללכת להרים ולנסות את מזלם בכריית זהב בנהר.

מזלם האיר להם פנים ושלושתם מצאו כמות נאה של זהב. הם שבו לבקתותיהם עם הזהב, והזמן חלף.

האח הבכור היה אדוק בדתו. הוא הכין בביתו מזבח לזהב, ובכל יום התפלל אליו, שר לו שירי תהילה - על כוחו של הזהב למגר את

ואין לי ספק שיום אחד - בגלל כנותי - הזהב ייענה לי."

השני אמר: "אני כותב מאמרים נפלאים בזכות הזהב, ואני משוכנע שיום אחד, בהיותו מרוצה מדברי ההלל שלי, הזהב ישפיע עלי מכל טוב."

בראותו את המסירות והנאמנות של אחיו לזהב, האח השלישי ישב בשקט.

פנו אליו השניים: "ומה אתה עושה? ברור על פי בגדיך ומראך שהנך אמיד למדי - לא כמונו, שמקבצים נדבות ולבושי סחבות. מה קרה? האם תפילותיך נענו?"

והוא ענה: "לא נעים לי לומר זאת, אבל מכרתי את הזהב, ובכסף

עוניו, להפיג את כל סבלותיו, ועל כך שלעולם לא ייאלץ יותר לקבץ נדבות, או לעשות דברים כנגד רצונו, כי יהיה לו אוכל ומחסה. וזה כל מה שהוא עשה - התפלל.

האח השני היה משכיל מאוד. במקום להתפלל לזהב, הוא כתב מאמרים על גדולתו של הזהב ושירים לתפארתו. הוא כתב דברי הלל על יופיו של הזהב הנוצץ, שיכול למגר את רעבונו, לספק לו מלבוש וגג לראשו.

אולי נראה לנו כי יש הבדל גדול בין שני האחים, אך השאלה היא מהו בעצם ההבדל.

האח השלישי מכר את הזהב, ובכסף קנה לעצמו משק. הוא גידל ירקות, נטע עצי פרי ואכל ככל שחשקה נפשו. את מה שלא צרך הוא מכר, ובכסף שהרוויח בנה לעצמו בית לתפארת.

למרבה הפלא, כל אותם דברים שאליהם שאפו שני האחים הראשונים - היו לאח השלישי בשפע - אוכל, מקלט וביגוד.

בחלוף השנים החליטו האחים להיפגש, שכן עבר זמן רב. בפגישתם שאלו זה את זה: "מה שלומך?"

הראשון ענה: "נפלא. אני מתפלל מדי יום. אני נושא תפילה, 'הו, זהב כל-יכול, אנא הבא לי מלבוש לעורי, בית לגור בו, אוכל לפי'.

את שניתן לנו מדי יום - מתנת החיים, הנשימה, המודעות, ההבנה, הבהירות, השלווה - לא ניתן לקנות. את אלה ניתן רק לקבל. אין שום חנות שמעליה שלט, "כאן מוכרים שלוה" או "כאן מוכרים בהירות". אלה מתנות. אין חנות המכריזה, "קנה אצלנו נשימה". אם הייתה חנות כזו, היה ודאי משתרך לפניה תור ארוך. אנשים קצרי-נשימה מבתי חולים היו בוודאי מתחננים לפני בעלי החנות, "גם לי, גם לי".

חיך ניתנו לך בחינם. כל שעליך לעשות הוא לעשות משהו בנידון. בעולם הספרותי אנשים מדברים על שלום, כותבים ספרים ומאמרים על שלום, ומדמיינים כמה נפלא יהיה בבוא השלום. אך מעטים עושים משהו בנידון.

בקשר למלחמה, רבים עושים משהו. חברות ענק משקיעות במחקרים, איך לפוצץ בני אדם במהירות ובדיוק מרבי. המטרה היא לייצר כדור שאינו מחטיא, הכוונה היא שכל כדור יהיה מוצלח. הם מכירים בערכו של הכדור. הם אינם מכירים בערכם של חיי אדם. ודרך אגב, אנחנו הם אלה שיצרו את השיטה, ואנחנו אלה

קניתי משק. אני עובד במשק, ואיכשהו הזהב סיפק לי בגדים נאים, אוכל ומחסה."

או אז הבינו שני האחים, שאמנם הייתה להם אותה כמות זהב, אך הם לא עשו עימה דבר.

איננו מקבלים את המתנה

הסיפור הזה טעון. אפשר לשוחח על כך שעות, אני בטוח, כי זהו מצבו של העולם: ניתן לנו דבר מה, אך איננו מבינים את ערכו. אנחנו שרים את תהילתו של אלוהים, אבל לא מקבלים את מתנתו. כל יום אנחנו מבקשים עוד מאלוהים, ולא מקבלים את מה שהוא נותן. נראה לנו שאם נתפלל ונעשה כל מיני דברים, יום אחד, בעתיד, תפילותינו יתגשמו. סליחה, אבל בבלנו בין אלוהים לשדון-המשאלות.

בכדי למלא את כל משאלותינו אנחנו זקוקים לשדון-משאלות, לא לאלוהים. ההבדל הוא שאלוהים נותן מבלי שהתבקש. עם השדון, צריך לשפשף את המנורה, וכשהשדון יוצא, יש לך שלוש משאלות. עליך לחשוב מה אתה רוצה, ולבקש בחוכמה. אולי אז השדון יגשים את משאלותיך. אבל זה רק באגדות, לא במציאות.

חיך ניתנו לך חינם אין-כסף

כל שעליך לעשות הוא לעשות משהו בנידון

שמממנים אותה. כל שעליך לומר הוא: "אויב", והתגובה היא: "אויב? אין שום בעיה, מיד נפתור זאת".

יש לנו שפע של הסברים, רעיונות. "כן, השלום. יהיה נחמד לכשיבוא". וזה הכול. איש אינו עושה דבר בנידון. מה אנחנו יכולים לעשות בעניין השלום?

מהו שלום?

מהו לדעתכם שלום? כולם זוקפים שתי אצבעות - האם זהו השלום? כולם לובשים גלימות לבנות ארוכות, בידם פרחים, מחייכים. לא עוד חולפים בריצה ברחובות, אלא קוטפים פרחים, מגישים איש לרעהו. האם זהו שלום? מהו שלום?

אני יכול לשאול רק מספר מוגבל של שאלות. מגיע רגע בו עלי לתת תשובות. אז הנה כמה תשובות, ואלה לא סתם מילים. אני עומד מאחורי כל אחת מהן. כשאני אומר שלום, אני מתכוון לשלום שאותו ניתן לחוות, משום שהוא נמצא בתוכך. איך נראה השלום הזה? הוא נראה כפי שאתה נראה כשאתה מרוצה. כשאתה אסיר-תודה. כשאתה מבין. כשאתה ברור. כשאתה שלו. פניך שלך. זוהי מראית השלום.

כולם זוקפים שתי אצבעות

האם זהו השלום?

השלום מפזז על פניו של כל אדם. כשפניך לובשות שלום, אתה נראה נהדר. אין צורך באיפור. מגולח או לא, לא משנה. אולי יש מביניכם שאומרים: "אה, אני לא בטוח שזה נכון". אז אני אסביר. מדי פעם - כשאתה מרוצה, כשאתה שמח - כל טבעך משתנה.

לגמרי. אתה הופך להיות כל מה ששאפת להיות. אתה נעשה נדיב. אתה נעשה אדיב.

כאשר לאבא יש מצב רוח טוב ובנו ניגש אליו: "אבא, אני צריך בגדים חדשים", הוא יענה: "אין בעיה." נשמע מוכר? אתה עומד בתור לקולנוע, ומישהו אומר: "אפשר לעקוף אותך?" וכשאתה מרגיש בטוב תאמר: "אין בעיה."

כאשר אתה מרגיש טוב, או אז אתה נהיה בן אדם. וכשאתה נהיה בן אדם, אכפת לך. כאשר אתה מרגיש טוב, כל הדברים הקטנים שהפריעו לך - והפריעו לאחרים אצלך - נעלמים. וכשאינך מרגיש בטוב? אפילו ילדך יודע שלא כדאי להתקרב אליך. "האם אבא במצב רוח טוב או רע?"

כשאתה חש בטוב, אתה כל כך שונה. יש בך כבוד, ואתה זורח. כיף להיות בחברתך. הכי כיף. וכשאותו סיפוק נעלם - איש אינו רוצה להיות בחברתך - אף אחד. לא אשתך, לא ילדך, לא הוריך. עד כדי כך חשוב הוא השלום, כה פשוט וכה נפלא. ואיפה הוא? בתוכך!

השלום מתחיל בלבו של כל בן אדם. אלא אינן המילים שלי בלבד. אנשים כתבו אמנות, שירה והצהרות כמו: "כל בני האדם נולדו שווים" בהכרזת העצמאות של ארצות הברית, אבל אין להם מושג מה משמעות המילים הללו. כמו שני האחים, הם רק מתפללים ומייחלים: "יום יבוא וזה יקרה".

אני עובר מאדם לאדם, כי אם ברצוננו להאיר את העולם - אנחנו המנורות. כל אחד מאתנו הוא מנורה, ועלינו להיות דולקים. אחד ועוד אחד ועוד אחד. וכשכולנו דולקים, אנחנו מפיצים אור.

מנורה אחת קטנה, והחושך מסתלק. זהו כוחה של מנורה. אור

אחד קטן בראש ההר - וניתן לראותו למרחוק. אפילו כשחשוך מסביב - החושך נרתע מפני האור - כל החושך, כל הבורות. בורות מפנה את מקומה לידע אמיתי.

ידע העצמי

ומהו ידע אמיתי? לא המילים שלי. סוקרטס אמר: "דע את עצמך." זהו הידע העילאי. וסוקרטס אינו היחיד שאמר זאת. ברוב כתבי הקודש העתיקים בהודו נאמר: "מכל הידע שתוכל לרכוש, ידע העצמי הוא הידע העילאי." מדוע? אני אסביר זאת בבדיחה.

איש אחד ראה זקן יושב בצד הדרך וממרר בבכי. הוא ניגש אליו ושאל: "מה קרה? מדוע אתה בוכה?"

הזקן ענה: "זה מדהים, זה עתה נשאתי לאישה צעירה יפהפייה בת 25." והצעיר אמר: "אז מדוע אתה בוכה?" ענה הזקן: "לא, לא, לא. זה עתה קניתי בית חדש ומדהים. לא יאומן. שתי מכוניות חדשות, ספינה חדשה. ביתי נפלא, הספינה שלי נהדרת, ואשתי נהדרת."

אמר הצעיר: "אתה בר-מזל. מדוע אתה בוכה?" ענה הזקן: "שכחתי היכן אני גר."

וכך הדבר גם לגבינו. יש לנו מתנות מרהיבות, אך שכחנו מי אנחנו, מהו הטבע האמיתי שלנו, והיכן נוכל למצוא את כל שניתן לנו. ואז אנו הולכים תוהים ותועים. זה מה שכולם עושים מאז ומעולם: תוהים ותועים.

הנוסחה שהוצגה לעולם תמיד הייתה: שלום, ואז שגשוג.

וכך זה מתחיל. המסע של אלפי הקילומטרים מתחיל באותו

צעד קטן. והצעד הזה הוא אתה, חי בשלום. כך זה מתחיל. אתה, חי בשלום.

כולם מחפשים תשובות בחוץ. לכולם יש נוסחאות. כשמדברים עם צעירים, הם לפעמים אומרים: "לא, לא. אין לי עניין לעסוק בשלום. אולי כשאצא לגמלאות."

לכולם יש תכנית. ובתכנית המפורטת שלנו, אנחנו מתים בזקנה מופלגת. כאשר צעיר נפטר, תמיד שואלים: "איך זה יתכן? הוא היה כה צעיר." מילים הנובעות מבורות.

הנס

האם אתה יודע מהו הנס המדהים ביותר שאי-פעם יתרחש בחייך? בואה ולכתה של הנשימה הוא הנס הכי מדהים שיש. זה קורה ממש מתחת לאפך, ואינך רואה. ביום שהיא תתחיל להעלם - אז תכיר בערכה. אז תבין כמה היא חשובה.

משום-מקום באה הנשימה ומביאה לך את מתנת החיים. ואז נעלמת, ושוב מופיעה. ומביאה את מתנת החיים שוב, ושוב ושוב. זוהי הסימפוזיה שלך. זהו הסיפור שלך. נשימה אחת. לא שתיים בבת-אחת, לא שלוש, לא חמש - אחת. זוהי הפעימה. זהו המקצב שלך.

האם אתה תופש איזה נס הוא זה? הנס הוא הקיום שלך, חיך. הנס הוא השמחה ששוכנת בתוכך. הנס הוא השלום שמרקד בתוכך. אתה יכול להבין ולחוות אותו. זהו הידע-העצמי שאני מציע: האפשרות שהשלום אכן יפזז על פניך. האפשרות להרגיש את החיים כפי שאנו אמורים להרגיש אותם, כפי שאנו

הנס

המדהים ביותר

שאי-פעם יתרחש בחייך קורה ממש מתחת לאפך

אמורים לחיות אותם.

ישנם כאלה ששואלים: "זה לא אנוכי?" כשפרח פורח, האם זה אנוכי? כשהשמש זורחת, זה אנוכי? כשהירח עולה, האם זה אנוכי? כשבריזה קלה נושבת ביום קיץ, האם זה אנוכי? כאשר גל מתנפץ אל החוף, האם זה אנוכי? הקיום שלך - האם הוא אנוכי? או שמא הוא מתנה?

אם אתה סבור שאין זו מתנה, הרי זה אנוכי. אבל אם אתה מבין שזו מתנה, אז לא. ואז כבוד ועונג הוא עבורך לקבל כל רגע שניתן לך.

המשך לחפש

האפשרות קיימת. אני לא רק מציע מילים. אני מציע אפשרות של שלום בחיך. אתה זקוק לשלום. חפש את השלום. באשר תמצא אותו, מה טוב. אבל זכור, שלום אינו משהו שמרגישים יום אחד. אתה זקוק לשלום בכל יום בחיך.

אם אינך חפץ בו, או אולי ממש שונא אותו, בכל זאת השלום תמיד יהיה בתוכך. לאן שלא תפנה, אתה נושא את השלום בלבך.

השלום מפזז על פני בן אנוש אז אתה נראה יפה ביותר

זו אחת מתוך סדרה של הרצאות ערוכות מאת פרם ראואט, המוכר גם כמהרג'י. פרם ראואט מקדיש את חייו להעברת מסר פשוט ועמוק, שהשלום שוכן בכל אדם ואדם.

© קרן פרם ראואט
www.tprf.org

The Prem Rawat Foundation
P.O. Box 24 -1498
Los Angeles, CA 90024, USA

מילים של שלום עולמי
www.wopg.org

צפו בהקלטות של
פרם ראואט
קראו מאמרים, הורידו
קבצים ועוד.

איורים ע"י
אמיליה פלה

זה הסיפור שלך
זוהי הסימפוניה שלך

משום מקום

נשימה באה והביאה

את מתנת החיים אליך

ואז נעלמה

ושוב היא באה

והביאה את מתנת החיים

שוב ושוב ושוב

רק נשימה אחת

לא שתיים, לא שלוש,

לא חמש, רק אחת

זוהי הפעימה שלך

זהו הקצב שלך